

DECYZJE

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2016/309

z dnia 26 listopada 2015 r.

w sprawie równoważności systemu nadzoru dla zakładów ubezpieczeń i reasekuracji obowiązującego na Bermudach z systemem ustanowionym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE oraz w sprawie zmiany decyzji delegowanej Komisji (UE) 2015/2290

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i 5 oraz art. 260 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 2009/138/WE ustanowiono oparty na ocenie ryzyka system nadzoru ostrożnościowego nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji w Unii. W odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji dyrektywa 2009/138/WE zacznie w pełni obowiązywać w dniu 1 stycznia 2016 r.
- (2) Zgodnie z art. 311 dyrektywy 2009/138/WE Komisja może przyjmować akty delegowane przewidziane w tej dyrektywie także przed datą rozpoczęcia jej stosowania.
- (3) Artykuł 172 dyrektywy 2009/138/WE dotyczy równoważności systemu wypłacalności państwa trzeciego stosowanego w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej zakładów, których siedziba znajduje się w tym państwie trzecim. Stwierdzenie równoważności pozwala na traktowanie umów reasekuracji zawartych z zakładami, których siedziba znajduje się w tym państwie trzecim, w taki sam sposób jak umów reasekuracji zawartych z zakładami, które posiadają zezwolenie wydane zgodnie ze wspomnianą dyrektywą.
- (4) Artykuł 227 dyrektywy 2009/138/WE dotyczy równoważności zakładów ubezpieczeń z państw trzecich, które należą do grup ubezpieczeniowych z siedzibą w Unii. Stwierdzenie równoważności pozwala takim grupom, jeżeli na potrzeby ich sprawozdawczości w odniesieniu do grupy stosują odliczenia i agregację jako metodę konsolidacji, na uwzględnianie – do celów obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy oraz dopuszczalnych środków własnych – obliczenia wymogów kapitałowych i dostępnego kapitału (środków własnych) zgodnie z zasadami jurysdykcji spoza Unii zamiast obliczania ich na podstawie dyrektywy 2009/138/WE.
- (5) Artykuł 260 dyrektywy 2009/138/WE odnosi się do równoważności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których jednostka dominująca posiada siedzibę poza Unią. Zgodnie z art. 261 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE w przypadku stwierdzenia równoważności państwa członkowskie polegają na równoważnym nadzorze nad grupą sprawowanym przez organy nadzoru państwa trzeciego właściwe dla grupy.
- (6) System prawny państwa trzeciego uznaje się za w pełni równoważny z systemem ustanowionym w dyrektywie 2009/138/WE, jeżeli spełnia on wymogi zapewniające porównywalny poziom ochrony ubezpieczających i beneficjentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

- (7) Dnia 11 marca 2015 r. Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) przedstawił Komisji opinię zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽¹⁾ w sprawie obowiązującego na Bermudach systemu regulacji i nadzoru dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Po przyjęciu zmienionych przepisów ubezpieczeniowych przez Bermudy w lipcu 2015 r. EIOPA przyjęła zaktualizowaną opinię w dniu 31 lipca 2015 r. Opinia EIOPA opiera się na stosownych ramach prawnych Bermudów, w tym ustawie zmieniającej w sprawie ubezpieczeń (nr 2) z 2015 r. (zwanej dalej „ustawą”), przyjętej w lipcu 2015 r. i wchodzącej w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., kodeksie postępowania w dziedzinie ubezpieczeń, który został zmieniony ze skutkiem od lipca 2015 r., oraz zmienionych zasadach ostrożnościowych dotyczących ubezpieczeń przyjętych przez bermudzkie władze monetarne (zwane dalej „BMA”) i wchodzących w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Podstawą oceny Komisji są informacje przedstawione przez EIOPA.
- (8) Uwzględniając przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35⁽²⁾, w szczególności art. 378, 379 i 380, jak również opinię EIOPA, przy ocenie równoważności na podstawie art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE należy zastosować szereg kryteriów.
- (9) Kryteria te obejmują niektóre wymogi, które są wspólne dla co najmniej dwóch artykułów spośród art. 378, 379 i 380 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35, które obowiązują na poziomie pojedynczych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji i grup ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. W niniejszym akcie prawnym określa się, czy zakłady ubezpieczeń są uwzględniane na poziomie indywidualnym czy na poziomie grupy, jako że pojedyncze zakłady mogą, lecz nie muszą wchodzić w skład grup. Kryteria te obejmują dziedziny kompetencji, wypłacalności, zarządzania, przejrzystości oraz współpracę między organami i traktowanie informacji poufnych, jak również wpływ decyzji na stabilność finansową.
- (10) W odniesieniu do środków, uprawnień i obowiązków miejscowy organ nadzoru – BMA – ma prawo do skutecznego nadzorowania działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej i do nakładania sankcji lub podejmowania, w stosownych przypadkach, działań egzekwujących przepisy, takich jak cofnięcie zezwolenia zakładu na prowadzenie działalności lub wymianę całości lub części jego kierownictwa. BMA dysponuje niezbędnymi środkami finansowymi i zasobami ludzkimi, wiedzą fachową i potencjałem, a także upoważnieniem do skutecznej ochrony wszystkich ubezpieczających i beneficjentów.
- (11) W odniesieniu do wypłacalności bermudzki kapitałowy wymóg wypłacalności (BSCR), który jest podstawą do oceny sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub grup takich zakładów, opiera się na solidnych zasadach ekonomicznych, a wymogi dotyczące wypłacalności opierają się na wycenie ekonomicznej wszystkich aktywów i zobowiązań, zwanej bilansem ekonomicznym. Zapewnia to porównywalność między ubezpieczycielami. BSCR nakłada na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wymóg posiadania odpowiednich środków finansowych i ustanawia kryteria dotyczące rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, inwestycji, wymogów kapitałowych (w tym minimalnego poziomu kapitału) oraz środków własnych, wymagając szybkiej interwencji BMA, jeżeli wymogi kapitałowe nie są spełnione lub jeżeli interes ubezpieczających jest zagrożony. Wymogi kapitałowe opierają się na analizie ryzyka w celu uwzględnienia mierzalnych rodzajów ryzyka. Główny wymóg kapitałowy, zwany wzmocnionym wymogiem kapitałowym (ECR), jest obliczany w celu pokrycia nieoczekiwanych strat wynikających z prowadzonej działalności. Ponadto absolutny minimalny wymóg kapitałowy, zwany minimalnym marginesem wypłacalności, nie opiera się obecnie na ryzyku, ale BMA zmieni to i zastosuje dolny limit równy 25 % ECR do wszystkich ubezpieczycieli na życie, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. BMA wprowadzi te ustawowe wymogi kapitałowe i wymogi w sprawie nadwyżek z końcem roku 2015 w odniesieniu do wszystkich klas ubezpieczycieli, z wyjątkiem wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i zakładów ubezpieczeń specjalnego przeznaczenia. Jeśli chodzi o modele, zakłady ubezpieczeń mogą korzystać ze wzoru standardowego lub modelu wewnętrznego.
- (12) W odniesieniu do zarządzania bermudzki system wypłacalności wymaga od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji skutecznego systemu zarządzania, nakładając na nie w szczególności wymóg posiadania jasnej struktury organizacyjnej, wymogi dotyczące kompetencji i reputacji osób faktycznie zarządzających zakładami oraz wymóg posiadania skutecznej procedury przekazywania informacji do BMA i w ramach zakładów. Ponadto BMA skutecznie nadzoruje funkcje i działania zlecone w drodze outsourcingu.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

(2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

- (13) BSCR wymaga również od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych utrzymywania funkcji zarządzania ryzykiem, funkcji zgodności z przepisami, funkcji audytu wewnętrznego oraz funkcji aktuarialnej. BSCR wymaga posiadania systemu zarządzania ryzykiem umożliwiającego identyfikowanie, pomiar i monitorowanie ryzyka, zarządzanie nim i sprawozdawczość w tym zakresie, oraz posiadania skutecznego systemu kontroli wewnętrznej.
- (14) System obowiązujący na Bermudach wymaga, aby zmiany dotyczące polityki prowadzenia działalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub ich grup lub zarządzania nimi bądź zmian dotyczących znacznych pakietów akcji takich zakładów lub grup były zgodne z zasadami należytego i ostrożnego zarządzania tymi podmiotami. W szczególności nabycia, zmiany w planie biznesowym lub w znacznych pakietach akcji zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji lub grup ubezpieczeniowych są zgłaszane BMA, który może, w uzasadnionych przypadkach, nałożyć odpowiednie sankcje, np. zakazać nabycia. W szczególności ustawa zawiera przepisy rozszerzające wymogi dla akcjonariuszy dotyczące informowania o zbyciu udziałów w przedsiębiorstwach publicznych i prywatnych.
- (15) W odniesieniu do przejrzystości zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz grupy ubezpieczeniowe są zobowiązane przedstawić BMA wszelkie niezbędne do sprawowania nadzoru informacje oraz publikować, co najmniej raz w roku, sprawozdanie o swojej wypłacalności i sytuacji finansowej. Rodzaje jakościowych i ilościowych informacji, które mają być ujawniane, są zgodne z dyrektywą 2009/138/WE. Wymogi dla ubezpieczycieli i grup dotyczące publikowania sprawozdań odzwierciedlają w dużej mierze przepisy dyrektywy 2009/138/WE. Możliwe jest przyznanie zwolnienia, jeżeli ujawnienie mogłoby spowodować niekorzystne warunki konkurencji dla przedsiębiorstw, jednak nawet w tym przypadku istotne informacje na temat wypłacalności i kondycji finansowej zostaną opublikowane zgodnie z przepisami bermudzkimi.
- (16) W odniesieniu do tajemnicy zawodowej i współpracy oraz wymiany informacji system obowiązujący na Bermudach zobowiązuje wszystkie osoby, które są lub były pracownikami BMA, w tym audytorów i ekspertów działających w imieniu BMA, do zachowania tajemnicy zawodowej. Obowiązki te przewidują również, że informacje poufne nie mogą być ujawniane, chyba że w postaci skróconej lub zbiorczej, bez uszczerbku dla spraw podlegających prawu karnemu. Ponadto BMA będzie wykorzystywać informacje poufne otrzymane od innych organów nadzoru wyłącznie na potrzeby wykonywania swoich obowiązków i do celów przewidzianych przez prawo. System obowiązujący na Bermudach wymaga również, aby w przypadku gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ogłosi upadłość lub zostanie przymusowo postawiony w stan likwidacji, poufne informacje mogły być ujawniane, jeżeli nie dotyczą osób trzecich uczestniczących w ratowaniu tego zakładu. BMA może udostępniać informacje poufne otrzymane od innego organu nadzoru organom, instytucjom lub osobom podlegającym obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej na Bermudach, wyłącznie po uzyskaniu wyraźnej zgody tego organu nadzoru. W celu koordynowania współpracy międzynarodowej, w szczególności w dziedzinie wymiany informacji poufnych, BMA podpisała protokoły ustaleń z Międzynarodowym Stowarzyszeniem Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego i ze wszystkimi państwami członkowskimi Unii.
- (17) W odniesieniu do wpływu swoich decyzji BMA i inne bermudzkie organy, których zadaniem jest zapewnianie prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, zostały przeszkolone z zakresu wpływu decyzji na stabilność systemów finansowych w skali globalnej, zwłaszcza w sytuacjach nadzwyczajnych, i uwzględniania ich potencjalnych efektów procyklicznych w okresach wyjątkowych zdarzeń na rynkach finansowych. Zgodnie z systemem obowiązującym na Bermudach wyżej wymienione organy regularnie spotykają się w celu wymiany informacji na temat zagrożeń dla stabilności finansowej oraz koordynowania działań. To samo ma miejsce na poziomie międzynarodowym, tzn. organy bermudzkie wymieniają informacje na temat kwestii związanych ze stabilnością finansową z kolegiami organów nadzoru państw członkowskich Unii i z EIOPA.
- (18) Artykuły 378 i 380 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 określają również szczegółowe kryteria dotyczące równoważności w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej oraz nadzoru nad grupą.
- (19) W odniesieniu do szczegółowych kryteriów dotyczących działalności reasekuracyjnej na podstawie art. 378 rozporządzenia (UE) 2015/35 podjęcie działalności reasekuracyjnej wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia ze strony BMA.
- (20) W odniesieniu do szczegółowych kryteriów nadzoru nad grupą na podstawie art. 380 rozporządzenia (UE) 2015/35 BMA jest uprawniona do określenia, które zakłady podlegają nadzorowi na poziomie grupy, i sprawowania nadzoru nad zakładami ubezpieczeń lub zakładami reasekuracji należącymi do grupy. BMA nadzoruje wszystkie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, na które zakład posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, zdefiniowany w art. 212 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/138/WE, wywiera dominujący lub znaczący wpływ.
- (21) BMA jest w stanie ocenić profil ryzyka, sytuację finansową oraz wypłacalność zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji należących do grupy, a także strategię działalności tej grupy.

- (22) Przepisy dotyczące sprawozdawczości i rachunkowości umożliwiają monitorowanie transakcji wewnątrzgrupowych i koncentracji ryzyka, które grupy ubezpieczeniowe i reasekuracyjne muszą zgłaszać co najmniej raz w roku.
- (23) BMA ogranicza stosowanie środków własnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jeżeli środki te nie mogą zostać faktycznie udostępnione do celów pokrycia wymogu kapitałowego zakładu posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie, dla którego obliczana jest wypłacalność grupy. Obliczanie wypłacalności grupy prowadzi do wyników co najmniej równoważnych z wynikami osiągniętymi w wyniku zastosowania metod określonych w art. 230 i 233 dyrektywy 2009/138/WE, przy czym zakazane jest podwójne obliczanie środków własnych oraz po usunięciu wewnątrzgrupowego tworzenia kapitału poprzez finansowanie wzajemne.
- (24) W związku z powyższym, ponieważ obowiązujący na Bermudach system regulacyjny i system nadzoru spełnia wszystkie kryteria określone w art. 378, 379 i 380 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup tych zakładów, należy uznać, że spełnia on kryteria pełnej równoważności określone w art. 172 ust. 2, art. 227 ust. 4 i art. 260 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE, z wyjątkiem przepisów dotyczących wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i zakładów ubezpieczeń specjalnego przeznaczenia, które podlegają innemu systemowi regulacyjnemu.
- (25) Dyrektywa 2009/138/WE ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. Niniejszą decyzją również należy zatem stwierdzić również od tej daty równoważność obowiązującego na Bermudach systemu wypłacalności i systemu nadzoru ostrożnościowego.
- (26) Decyzją delegowaną Komisji (UE) 2015/2290⁽¹⁾ z dnia 5 czerwca 2015 r. przyznano tymczasową równoważność systemom wypłacalności obowiązującym w Australii, na Bermudach, w Brazylii, Kanadzie, Meksyku i Stanach Zjednoczonych. Dla zachowania pewności prawnej oraz zważywszy, że system wypłacalności obowiązujący na Bermudach dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz ich grup spełnia kryteria pełnej równoważności, z wyjątkiem przepisów dotyczących wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i zakładów ubezpieczeń specjalnego przeznaczenia, konieczna jest zmiana tej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System wypłacalności obowiązujący na Bermudach, który ma zastosowanie do działalności reasekuracyjnej zakładów, których siedziba znajduje się na Bermudach, uznaje się za równoważny z systemem ustanowionym w tytule I dyrektywy 2009/138/WE, z wyjątkiem przepisów dotyczących wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i zakładów ubezpieczeń specjalnego przeznaczenia.

Artykuł 2

System nadzoru obowiązujący na Bermudach, który ma zastosowanie do działalności ubezpieczeniowej zakładów, których siedziba znajduje się na Bermudach, uznaje się za równoważny z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE, z wyjątkiem przepisów dotyczących wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i zakładów ubezpieczeń specjalnego przeznaczenia.

Artykuł 3

System nadzoru ostrożnościowego obowiązujący na Bermudach, który ma zastosowanie do nadzoru nad zakładami ubezpieczeń lub zakładami reasekuracji w grupach, uznaje się za równoważny z systemem ustanowionym w tytule III dyrektywy 2009/138/WE, z wyjątkiem przepisów dotyczących wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i zakładów ubezpieczeń specjalnego przeznaczenia.

⁽¹⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/2290 z dnia 5 czerwca 2015 r. w sprawie tymczasowej równoważności systemów wypłacalności obowiązujących w Australii, na Bermudach, w Brazylii, Kanadzie, Meksyku i Stanach Zjednoczonych i mających zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach (Dz.U. L 323 z 9.12.2015, s. 22).

Artykuł 4

W decyzji delegowanej (UE) 2015/2290 w sprawie tymczasowej równoważności systemów wypłacalności obowiązujących w Australii, na Bermudach, w Brazylii, Kanadzie, Meksyku i Stanach Zjednoczonych i mających zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/2290 z dnia 5 czerwca 2015 r. w sprawie tymczasowej równoważności systemów wypłacalności obowiązujących w Australii, Brazylii, Kanadzie, Meksyku i Stanach Zjednoczonych i mających zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach”;

2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Systemy wypłacalności obowiązujące w Australii, Brazylii, Kanadzie, Meksyku oraz Stanach Zjednoczonych i mające zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziby zarządu mieszczą się w tych państwach, są uważane za tymczasowo równoważne z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE.”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący